

[Fibiger.]

dre Former, og jeg havde egentlig det Indtryk, at man ønskede at komme mere bort fra Staten og over til det private. Der var Tilløb til det i Regeringsforslaget og i, hvad der foreligger her. Det, der skulde skaffes, var en Fortrinsret, naar Banker og Sparekasser laante Penge ud til Grundforbedringsarbejder. Men idet man har opretholdt Grundforbedringsudvalget med den Opgave, at det skulde undersøge ude i Amterne, hvor der var noget at gøre, tror jeg, at man stadig vil køre videre paa samme Maade og vil faa udført Arbejder, som ikke er rentable og ikke burde udføres.

I det Ændringsforslag, vi fra konservativ Side har stillet, har vi draget Konsekvensen af, hvad der var Mening, da vi sidst vedtog Loven, idet vi har ment, at nu burde man gaa over til det private Initiativ, saaledes at den Mand, der ønskede et Grundforbedringsarbejde udført, selv maatte tage Initiativet, selv maatte faa udarbejdet Planerne, selv maatte skaffe sig sagkyndig Hjælp, og naar han var naaet saa vidt, indsende Sagen til Kommunalbestyrelsen. Vi foreslaar, at der vælges et Udvalg paa 3 Medlemmer, som saa skal gennemgaa Sagen og se, om det i det hele taget er paa krævet og rentabelt at faa dette Arbejde udført, og naar Manden saa kunde skaffe sig Pengene i en privat Laaneinstitution, en Sparekasse eller en Bank, saa kunde Sagen sendes ind til Landbrugsministeriet og afgøres dér. Paa den Maade kommer man bort fra hele den offentlige dyre Administration af denne Lov, som har fundet Sted i de Aar, den har virket.

Vi har da stillet Forslag om, at man laaner Pengene privat; men vi indrømmer, at det kan maaske være vanskeligt, naar det drejer sig om mindre Beløb, at faa Sparekasser og Banker til at yde disse Laan og have Besværet med at faa Fortrinsret for mindre Beløb. Vi har derfor foreslaaet, at der fra Statens Side stilles 1 Mill. Kr. til Raadighed for at komme disse mindre Landejendomsbesiddere til Hjælp ved at yde disse Laan til et Beløb af indtil 500 Kr.; men ellers maa man, som sagt, ordne sig ved privat Initiativ.

Vi har ment, at naar Fortrinsretten skal bevares — og det er jo Forudsætningen for, at Loven kan fortsætte — og Grundforbedringsarbejder skal videreføres i samme Aand, saa maa der gives et Tilskud fra det offentlige Side for ikke at forringe de efterstaaende Panter. Men for at vise, at det er en Afvikling, vi ønsker, har vi stillet Forslag om, at dette Tilskud gaar ned fra 1/3

til 1/4, og vi foreslaar, at der fra Statens Side stilles 3 Mill. Kr. aarlig til Raadighed til dette Formaal.

Hvad angaar Fællesarbejder, har vi opretholdt det bestaaende, men ogsaa paa samme Maade, nemlig at disse Selskaber laaner Pengene privat. Det har for Resten ogsaa vist sig under den Grundforbedringslov, vi har, at Selskaberne mange Steder har brugt at laane privat i Stedet for at faa det ind under Staten.

Jeg tror, at ved en Grundforbedringslov som den, vi her har foreslaaet, vil de Arbejder blive udført, som er paa krævede, og som kan være nogenlunde rentable. Derfor beklager jeg meget, at man fra Regeringens Side ikke har villet gaa ind i en Forhandling, men har fastholdt uændret det Forslag, som var stillet fra Regeringens Side, og ikke har villet gaa ind for den Tanke, der ligger til Grund for det Forslag, vi her har stillet.

Principielt er der ingen Forskel. Vi vil have Grundforbedringsarbejder udført; vi vil give Fortrinsret; vi vil give Tilskud; og vi vil gøre det saadan, at de mindre Arbejder, der udføres, Arbejder, der koster indtil 500 Kr., kan faa Laan hos Staten, og vi vil gøre det saadan, at til større Arbejder kan man faa Penge hos Banker og Sparekasser med Fortrinsret for disse Beløb. Men jeg er jo nok klar over, at alle disse Ting var vi vistnok kommet over; men det egentlige Spørgsmaal var en Paragraf, som man fra Regeringens Side meget nødtigt vilde have ind sidste Gang, nemlig vedrørende Arbejdslønnen, og den vil man nu opretholde, efter at man har faaet organiseret hele Landet paa den Maade, at man i Virkeligheden har udført det Organisationsarbejde og Fagforeningsarbejde, at der er tarifmæssig Betaling for disse Arbejder over hele Landet. Jeg kan kun udtale min Anerkendelse af det store Arbejde, som man fra Socialdemokratiets Side har gjort paa dette Omraade; men det er noget i Modstrid med det, der var Enighed om fra Udvalgets Side, dengang denne Lov blev vedtaget.

Vi har derfor ment, at nu da det overlades til privat Initiativ, maa hele dette Spørgsmaal om Arbejdslønnen falde væk. Det maa den enkelte Mand ordne, som han vil, naar han har faaet sine Planer udarbejdet. Han maa ordne dette Spørgsmaal med de Arbejdere, han antager, uden at det offentlige blandes ind i Spørgsmaalet om, hvad der skal betales for disse Arbejder. Derfor har vi foreslaaet at lade den paa gældende Paragraf udgaa. Jeg tror, det er uheldigt, hvis man gennem Lovgivningen kommer ind paa at fastsætte Lønninger, og